

Allemaal recht op een eigen plek

Jouw gedrag maakt alle verschil

Janneke is heel verlegen, Merlijn krijgt te vaak ruzie, Maud is bang voor alles wat nieuw is, Joris heeft enorme driftbuien. Tijd om te leren beter met zichzelf en anderen om te gaan.

Foto's:
Monique van der Beek / Joeske Kool

Mijn eigen plek

Een eigen plekje,
een plek voor mij alleen
Als ik blij, boos, bang,
verdrietig ben
Mijn eigen plek
daar kan ik altijd heen.

Ik ben de koning,
mijn eigen held,
Zonder toestemming
mag jij hier niet komen
Het is mijn stem,
mijn regel die hier geldt.

Een eigen plekje,
een plek voor mij dat is zo fijn,
Ik kan er heen
en dan is alles goed en vredig
Mijn eigen plek
daar mag ik altijd zijn.

Schoorvoetend komen de kinderen de training in: "... 'Zal ik een plekje vinden tussen en met de andere kinderen?'"

Trainer Monique start het namenspel. Een grote bal rolt van Merlijn naar Janneke en zo verder. "'Je noemt je eigen naam.... Wie kent er al twee of drie namen? Dan zeg je nu de naam van degene waar je naar toe rolt.'" Om vergissingen wordt vrolijk gelachen: "'Nee joh, ik ben... !'" De naam staat symbool voor de eigenheid van elk kind.

Het ijs is gebroken en een eerste contact is gelegd. Samen lachen, het plezier straalt van de gezichten. Nu praat Monique met de kinderen over hoe je met elkaar omgaat. Er ontstaan regels, zoals 'elkaar geen pijn doen, niet uitschelden en luisteren naar elkaar'.

Bouwen

Elkaar leren kennen en je veilig voelen: letterlijk en symbolisch een eigen plek maken, hoe doe je dat? Materialen worden verzameld en al gauw ligt er een berg aan dekens, kussens, stokken enzovoort. Elk kind zoekt een plek in de zaal om een eigen hut te bouwen. Met vrolijke muziek gaan ze druk aan het werk, ieder op zijn eigen wijze. Waar het ene kind druk aan het bouwen is, roept een ander kind regelmatig trainer Monique om de 'hut' te bewonderen. Als de hutten klaar zijn, gaan de kinderen in tweetallen bij elkaar op visite om nader kennis te maken. Niet ieder kind vindt dit gemakkelijk, maar ze helpen elkaar op weg.

Dan een rondtoer langs alle hutten waarbij iedere 'bouwmeester' vertelt over zijn plekje en daarmee over zichzelf. Janneke zachtjes, Joris stoer en zonder uitzondering vol trots. Ieder verdient waardering en krijgt een luid applaus. Met spijt worden de hutten weer afgebroken. De belofte van Monique dat er nog veel leuke spelletjes volgen, maakt het weer goed. Samen opruimen en de eerste bijeenkomst afsluiten: "Het was fijn! Tot volgende week!"

Jezelf leren kennen

Spelend en bewegend leren de kinderen zichzelf beter kennen. Ze leren (weer) op zichzelf te vertrouwen en voelen zich sterker en veiliger. Dankzij Monique krijgen ze zicht op hun eigen houding en ontdekken spelenderwijs de gevolgen van hun gedrag voor zichzelf en de ander. ♣

Meer weten?

De methode "Ho, tot hier en niet verder..." is ontwikkeld door Joeske Kool. Het gelijknamige boek is uitgegeven door Acco. Joeske verzorgt workshops en de opleiding tot trainer. Gecertificeerde trainers werken verspreid in het land.
www.uiteigenbeweging.nl

Ho, tot hier en niet verder...!

"Ho, tot hier en niet verder...!" is een groepsgerichte training van twaalf bijeenkomsten voor kinderen en jongeren met (dreigende) emotionele, gedrags- of schoolproblemen én voor hun ouders/opvoeders. Kinderen leren door bewegen en spelen. In de beweging ervaart het kind zichzelf en de ander. Door het daadwerkelijk ervaren wordt het kind meester over zichzelf en het geleerde. Met oog voor de negatieve ervaringen benutten trainers alle positieve ontwikkelings-tendensen.

Het is belangrijk dat ook ouders en opvoeders een handreiking krijgen: kinderen en opvoeders zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In de oudercursus is aandacht voor de onzekerheid van ouders en de problemen die zij tegenkomen, uitgaande van hun eigen deskundigheid, creativiteit en kracht.